

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/185/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713200572
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7713200572.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Anny Slovinskej v spore žalobkyne O. U.O., nar. XX.X.XXXX, bytom D.O. X, P., právne zastúpenej advokátom JUDr. Radoslavom Sotákom, Námestie Slobody 3, Michalovce, proti žalovanému U. M., nar. X.X.XXXX, bytom D. X, P., právne zastúpenému advokátom: JUDr. Jurajom Špirkom, so sídlom Floriánska 19, Košice, o zaplatenie 643,80 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku č.k. 12C/56/2013-163 zo 16.2.2016 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

M e n í rozsudok v napadnutej časti čo do úrokov z omeškania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 314,40 € spolu s úrokom z omeškania 8,76 % ročne od 21.12.2012 do zaplatenia a trovy konania vo výške 556,75 € na účet právneho zástupcu, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

M e n í výrok o trovách štátu tak, že žalobkyňa aj žalovaný sú povinní zaplatiť na účet Okresného súdu Michalovce trovy štátu, každý po 94,83 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobkyni priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Michalovce ako súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 12C/56/2013-163 zo 16.2.2016 rozhodol nasledovne:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 314,40 EUR s 5,05% ročným úrokom z omeškania od 27.9.2015 do zaplatenia a trovy konania vo výške 556,75 EUR, tie na účet právneho zástupcu žalobcu, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Konanie do výšky požadovaného nákladu s uplatnením pohľadávky 29,05 EUR zastavuje.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

Žalobkyňa je povinná zaplatiť na účet Okresného súdu Michalovce sumu 104,31 EUR a žalovaný 85,35 EUR, všetko ako trovy štátu, obaja v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

2.Rozhodol tak o žalobe, ktorou žalobkyňa žiadala, aby súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť jej sumu 643,80 eur s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 21.12.2012 do zaplatenia, náklad spojený s uplatnením pohľadávky 58,93 eur a uplatňovala si náhradu trov konania. Svoj nárok odôvodnila tým, že dňa 27.7.2012 jej žalovaný spôsobil škodu na zdraví, keď spáchal priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, za ktorý voči nemu bolo vznesené obvinenie a bola mu uložená pokuta Obvodným úradom Michalovce. Výšku škody preukazovala predložením lekárskeho posudku vyhotoveného P. P. a zároveň si uplatňovala škodu titulom úhrady poplatku za vyhotovenie lekárskeho posudku vo výške 15,- eur.

Prvoinštančný súd zohľadnil aj stanovisko žalovaného, ktorý nárok popieral dôvodiac, že práve on sa musel brániť voči žalobkyni a jej sestre. Namietal aj správnosť hodnotenia bolestného v posudku.

Súd prvej inštancie citoval ust. § 135 ods. 1 O.s.p. a poukázal na to, že žalovaný namietal nielen výšku požadovaného príslušenstva, ale namietal i premlčanie nároku žalobkyne s poukazom na skutočnosť, že posudok, z ktorého odvodzuje žalobkyňa výšku spôsobenej škody, nevypracoval ošetrojúci lekár. Ďalej súd prvej inštancie citoval § 444 OZ spolu s § 3 ods. 1, 2, § 7 ods. 1, 2 zák. č. 437/2004 Z.z. a následne konštatoval, že z cit. ust. zákona jednoznačne vyplýva, že náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku, z čoho je zrejmé, že až vydaním lekárskeho posudku ošetrojúcim lekárom, resp. lekármi uvedenými v § 7 môže žalobkyňa požadovať od žalovaného plnenie bolestného. Z vyjadrenia všeobecnej lekárky žalovanej P. P. vyplýva, že P. P. nebol ošetrojúcim lekárom žalobkyne, týmto nebol ani P. U. S., ktorý na požiadanie OO PZ vypracoval odborné vyjadrenie, ale bol ním P. F. F. z Nemocnice s poliklinikou Š. O. P.. Súd prvej inštancie konštatoval, že preskúmanie posudku o bolestnom sa uskutočnilo až v súdnom konaní, kedy súdom ustanovený znalec P. U. T. vypracoval znalecký posudok a určil výšku bodového ohodnotenia počtom bodov 20. Tento znalecký posudok bol žalovanému prostredníctvom právneho zástupcu doručený dňa 25.9.2015, preto prvý deň, kedy žalovaný mohol plniť, bol deň 26.9.2015 a do omeškania sa tak dostal dňa 27.9.2015. Žaloba bola zamietnutá ohľadne požadovanej náhrady za bolesť vo výške 314,40 eur (628,80 - 314,40 eur) a zároveň ohľadne nákladu na uplatnenie pohľadávky za vyplatený posudok o bolestnom 15,- eur a vyhovené bolo žalobkyni suma 314,40 eur, čo predstavuje dvadsaťkrát sumu 15,72 eur, spolu s 5,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 314,10 eur od 27.9.2015 do zaplatenia. Zároveň súd zastavil v súlade s § 96 ods. 1 O.s.p. konanie o pohľadávke 58,93 eur. Zamietnutá bola tiež požadovaná výška úroku z omeškania 8,75% zo sumy 643,80 eur od 21.12.2012 do 26.9.2015 a 3,7% ročný úrok z omeškania od 27.9.2015 do zaplatenia zo sumy 329,40 eur (643,80 eur - 314,40 eur). Následne súd prvej inštancie citoval ust. § 106 ods. 1, 2 OZ a dôvodil, že ustálená judikatúra k tomu, aby došlo k začiatku plynutia premlčacej doby vyžaduje nepredpokladanú, ale preukázanú vedomosť poškodeného o výške spôsobenej škody, a zároveň o tom kto za ňu zodpovedá. Tieto dve podmienky musia byť splnené kumulatívne. Z citovaných ustanovení je zrejmé, že 3-ročná objektívna premlčacia doba pri škode na zdraví neplatí. Ak teda žalovaný namieta, že došlo k premlčaniu nároku žalobkyne a to z toho dôvodu, že k vypracovaniu znaleckého posudku o výške škody súdom ustanoveným znalcom došlo až v auguste 2015 /kedy sa podľa žalovaného mala žalobkyňa o škode dozvedieť/ a k škodovej udalosti 27.7.2012, teda po uplynutí 3-rokov, tento názor podľa súdu prvej inštancie neobstojí. Ak zdravotný stav poškodeného je ustálený, liečba ukončená, poškodený pozná zranenia /bolesti/, ktoré utrpel a ktoré si liečil, 2-ročná subjektívna premlčacia doba začína plynúť od tohto momentu, pretože vtedy poškodený mohol požiadať o vydanie posudku od ošetrojúceho lekára. Žalobkyňa si svoj nárok uplatnila na súde včas i keď na základe posudku od nepríslušného lekára. Jej nárok premlčaný nie je, avšak jeho uplatnenie bude postihnuté tým následkom, že žalovaný sa do omeškania mohol dostať až po vedomosti o výške škody vyplývajúcej zo správneho posudku o bolestnom, teda dňom 27.9.2015.

3.O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 3 O.s.p. Rozhodnutie záviselo od znaleckého posudku. Preto žalobkyni patrí výška trov z priznanej sumy t.j. 314,40 EUR. Trovy pozostávajú zo 16-tich úkonov právnej služby advokáta /prevzatie a príprava zastúpenia, predžalobná výzva, napísanie žaloby, vyjadrenie k odporu, účasť na pojednávaní 18.6.2013 v zmysle § 14 ods. 1, § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení do 30.6.2013, účasť na pojednávaní 27.8.2013, 25.3.2014, 8.12.2015, 15.12.2015 a 9.2.2016, písomné podania na súd 7.10.2013 a 18.12.2013 v zmysle § 13a ods. 1, § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v platnom znení, t. 12x24,90 EUR, účasť na pojednávaní ktoré bolo odročené 2.7.2013 a 4.2.2014 v zmysle § 13a ods. 4, § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v platnom znení po t.j. 2x6,23 EUR, 2x porada s klientom 14.3.2014, 7.12.2015 v zmysle § 13a ods. 2, 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v platnom znení, 2x12, 45 EUR, ďalej 2x 7,63 EUR, 7x7,81 EUR, 3x8,04 EUR, 3x8,39 EUR, 1x8,58 EUR, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl., 20% DPH podľa § 18 ods. 3 vyhl., spolu 556,75 EUR. Z vyčíslenia trov je zrejmé, že nutnosť porady s klientkou 14.3.2014 vyplynula z výsluchu svedkyne M. a 7.12.2015 zo záverov znaleckého posudku. Preto i tieto úkony právnej služby boli súdom prvej inštancie priznané.

4.O trovách štátu bolo rozhodnuté podľa ust. § 148 ods. 1 O.s.p. Trovy pozostávajú zo sumy 189,66 EUR, ktoré boli vyplatené znalcovi T. zo štátnych prostriedkov. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že žalobkyňa mala úspech 45% /pomer istina s príslušenstvom spolu 702,73 EUR k 314,40 EUR/. Zároveň mala 55% neúspech. Preto je povinná zaplatiť 55% vzniknutých trov štátu t.j. 104,31 EUR a žalovaný 85,35 EUR.

5. Proti uvedenému rozsudku podala žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., t.j. pre nesprávne právne posúdenie veci, a to voči tej časti rozhodnutia, ktorým súd zamietol uplatnený úrok z omeškania 8,76% z priznanej sumy 314,40 eur od 21.12.2012 do 26.9.2015 a 3,7% ročný úrok z omeškania od 27.9.2015 do zaplatenia zo sumy 314,40 eur, ako aj voči výroku o trovách štátu. Žalovaná vyjadrila názor, že žalovaný sa dozvedel o škode a o výške škody už doručením lekárskeho posudku P. P. 11.12.2012, pričom súdom ustanovený znalec potvrdil položky uplatnené v posudku P. P. a bodové hodnotenie len ponížil. Podľa jej názoru nie je správne odôvodnenie nepriznania úroku tým, že lekársky posudok P. P. nemal zákonné náležitosti týkajúce sa odôvodnenia, nakoľko znalecké dokazovanie prostredníctvom súdu bolo nariadené iba z dôvodu pochybnosti o správnom hodnotení bolestného, teda jeho výšky. Žalovaný mal plniť uplatnený nárok na náhradu škody na základe výzvy žalobkyne do 16.12.2012, keďže výzvu prevzal 11.12.2012 a päťdňová lehota na plnenie mu uplynula 16.12.2012 a už od tohto dňa si žalobkyňa mohla uplatniť zákonný úrok z omeškania. Poukázala na to, že v obdobnej veci proti tomu istému žalovanému Krajský súd v Košiciach v konaní 2Co/847/2014 priznal úrok z omeškania od 17.12.2012. Zároveň poukázala na platnú judikatúru R 34/1979, pričom rozhodujúci pre rozhodovanie o trovách štátu je výsledok konania, preto na náhradu trov konania štátu môže byť zásadne zaviazaný iba neúspešný účastník, teda žalovaný a keďže na náhradu trov žalobkyne bol zaviazaný v plnom rozsahu žalovaný, súd mal zaviazat' na náhradu trov štátu žalovaného. Navrhla preto zmeniť rozsudok v napadnutej časti a priznať žalobkyni ročný úrok z omeškania 8,76% zo sumy 314,40 eur od 21.12.2012 do zaplatenia a zaviazat' žalovaného na náhradu trov štátu vo výške 189,66 eur a zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania.

6. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

7. Žalobkyňa podávala odvolanie v čase účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (účinného do 30.6.2016) a odvolací súd vec prejednával a rozhodoval v čase účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (účinného od 1.7.2016)

8. Podľa ust. § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Vychádzajúc z uvedených ustanovení s prihliadnutím na základné princípy CSP obsiahnuté v článku 2 ods. 1,2 a článku 3 ods. 1 odvolací súd posudzoval podmienky prípustnosti a dôvody odvolania podľa právneho stavu účinného v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení O.s.p..

10. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1,2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalobkyne uvedenými v odvolaní) a § 379 CSP, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

11. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené minimálne 5 dní na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 219 ods. 1, 3 CSP).

12. Žalobkyňa podané odvolanie odôvodnila tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, teda podľa § 205 ods. 2 písm.f/ O.s.p., účinného v čase podania odvolania (účinného do 30.6.2016), ktorý dôvod zodpovedá dôvodu upravenému v § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (účinného od 1.7.2016).

13. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods.1 písm h) CSP (ust. § 205 ods.2 písm.f/ O.s.p. účinného do 30.6.2016) odvolací súd poukazuje na to, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje súd právne závery a aplikuje konkrétnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii právnej normy na zistený skutkový stav, ku ktorému môže dôjsť vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

14. Súd prvej inštancie sa v danom prípade dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými skutkovými okolnosťami potrebnými pre rozhodnutie o uplatnenom nároku, vrátane všetkých tvrdení a námietok účastníkov konania. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, pričom vykonané dôkazy hodnotil podľa ust. § 191 ods 1,2 CSP, t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových záverov nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvého stupňa nezodpovedali vykonaným dôkazom, alebo že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývali alebo v konaní nevyšli najavo.

15. Súd prvej inštancie v danom prípade zároveň skutkové zistenia podradil pod správne hmotnoprávne predpisy a ale v napadnutej časti (týkajúcej sa príslušenstva-úrokov z omeškania) z nich vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania, t.j. vec nesprávne právne posúdil vo vzťahu k uplatnenému nároku na úroky z omeškania.

16. Odvolací súd zdôrazňuje, že predmetom preskúmania nebol prvý a druhý výrok o zastavení konania o pohľadávke 29,05 eur ani časť prvého výroku, ktorou bola žalovanému určená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 314,40 eur s 5,05% ročným úrokom z omeškania od 27.9.2015 do zaplataenia. Rovnako právoplatnosť nadobudol tretí zamietavý výrok napadnutého rozsudku v časti, v ktorej došlo k zamietnutiu istiny vo výške 314,40 eur, ako aj časti príslušenstva prislúchajúcej k zamietnutej istine 314,40 eur.

Predmetom preskúmania bola teda iba časť tretieho výroku, ktorým súd zamietol uplatnený úrok z omeškania 8,76% z priznanej sumy 314,40 eur od 21.12.2012 do 26.9.2015 a 3,7% ročný úrok z omeškania od 27.9.2015 zo sumy 314,40 eur a taktiež výrok o trovách štátu.

17. Vo vzťahu k nároku na úrok z omeškania súd prvej inštancie síce aplikoval správne zákonné ustanovenia, avšak nesprávne ich vyložil na daný prípad a vyvodil z neho nesprávne práva a povinnosti vzťahujúce sa na účastníkov konania.

18. V prvom rade odvolací súd vychádza z úvahy, že za prvý deň, od ktorého môže poškodený (v tomto prípade žalobkyňa) uplatňovať voči tomu, kto zodpovedá za vzniknutú bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia svoj nárok (podobne ako pre stanovenie počiatku plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty), je potrebné považovať deň ustálenia zdravotného stavu poškodeného, kedy je možné objektívne urobiť bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia, pričom posúdenie otázky, kedy sa zdravotný stav poškodeného ustálil, závisí od vyjadrenia lekára. Začiatok plynutia tejto premlčacej doby a rovnako aj deň, kedy si prvýkrát môže poškodený uplatniť nárok voči škodcovi nie je teda viazaný na okamih, kedy sa poškodený zo znaleckého posudku alebo lekárskej správy dozvie bodové ohodnotenie svojej ujmy.

Odvolací súd je v tomto prípade toho názoru, že aj keď v konaní bolo preukázané, že lekárske posudky vypracované P. P. nie je lekárske posudkom ošetrojúceho lekára (vzhľadom na výsledky znaleckého konania súdom ustanoveným znalcom, ktorý potvrdil bodové ohodnotenie vypracované v posudku, ktorý si dala vyhotoviť žalobkyňa), táto skutočnosť nespôsobuje tie následky, ktoré vyvodil súd prvej inštancie, t.j. že sa žalobca nedostal do omeškania s plnením uplynutím lehoty stanovenej vo výzve vychádzajúcej z takéhoto posudku. Uvedený záver prvoinštančného súdu nepovažuje odvolací súd za správny, naopak odvolací súd považuje za dôvodnú námietku žalobkyne, že nárok na úrok z omeškania jej vznikol už uplynutím lehoty stanovenej v jej výzve na plnenie vypracovanej na základe prvého znaleckého posudku v P. P., bez ohľadu na skutočnosť, že nebol ošetrojúcim lekárom.

Obdobným spôsobom rozhodol Krajský súd v Košiciach v súvisiacej veci 2Co/847/2014, kde okrem iného v odôvodnení konštatoval, že s prihliadnutím na výzvu na náhradu škody z 10.12.2012 adresovanú žalovanému (prevzatú 11.12.2012) sa súd prvého stupňa správne vysporiadal aj s otázkou omeškania žalovaného s plnením a s tým súvisiacimi úrokmi z omeškania, ktoré boli priznané vo výške 8,75% ročne od 21.12.2012 do zaplataenia.

19. Súd vychádzajúc z nesprávneho právneho posúdenia uzavrel, že žalovaný mohol plniť až po doručení znaleckého posudku vypracovaného v súdnom konaní dňa 26.9.2015, dospel k nesprávnemu záveru o tom, kedy sa žalovaný dostal do omeškania.

Odvolací súd má za to, že žalovaný sa dostal do omeškania na základe výzvy žalobkyne (uplynutím lehoty stanovenej vo výzve) pričom medzi účastníkmi nebolo sporné, kedy bola táto výzva doručená, ani akým spôsobom bola v tejto výzve stanovená lehota na plnenie a v akej výške si žalobkyňa uplatnila

svoj nárok. Boli preto splnené podmienky, aby odvolací súd v napadnutej časti rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil

20. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vzťahujúcej sa na úrok z omeškania podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

21. Odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v napadnutej časti vo výroku o trovách štátu, nakoľko pri rozhodovaní o povinnosti účastníkov nahradiť štátu trovy, súd vychádzal z pomeru úspechu a neúspechu účastníkov konania a do tohto pomeru je potrebné zohľadniť aj príslušenstvo pohľadávky, u ktorého došlo k zmene rozhodnutia.

V konaní, v ktorom vo vzťahu medzi účastníkmi konania prichádza do úvahy náhrada trov konania, má štát podľa citovaného ustanovenia právo na náhradu trov konania v súvislosti s výsledkom konania, znamená to, že účastníkovi u ktorého nie sú predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov, možno uložiť povinnosť nahradiť takéto trovy len v tom prípade, keď v konaní nemal vo veci úspech, alebo mal úspech len čiastočný. Je preto vylúčené, aby súd zaviazal celkom úspešného účastníka sporu zaplatiť štátu, a to čo i len sčasti, náhradu trov, ktoré platil. Pokiaľ by súd dospel k záveru, že by nebolo spravodlivé zaviazat' neúspešného účastníka k úplnej náhrade štátom zálohovaných trov, nič by mu nebránilo, aby štátu, aplikujúc na vec ust. § 150 O.s.p., nepriznal náhradu takých trov. (uznesenie NS SR zo dňa 10. decembra 2008 sp. zn. 5M Cdo/18/2007)

V danom prípade po rozhodnutí odvolacieho súdu je pomer úspechu žalobkyne a žalovaného 50% : 50%. Bolo potrebné, aby súd aj pri rozhodovaní o trovách štátu prihliadol na úspešnosť účastníkov v konaní, pričom obaja boli rovnako úspešní. Odvolací súd preto nepovažoval za dôvodné námietky žalobkyne uvádzané v odvolaní o tom, že zaviazaný na náhradu trov, ktoré platil štát má byť iba žalovaný. Zároveň odvolací súd nevzhladol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by takúto povinnosť niektorému z účastníkov neuložil. Znalečné za vypracovanie znaleckého posudku činilo spolu 189,66 €, preto žalobkyňa aj žalovaný sú povinní zaplatiť na účet Okresného súdu Michalovce trovy štátu, každý po 94,83 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. Odvolací súd rozhodol len o nároku na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná, uplatnila si nárok na náhradu trov, a preto jej odvolací súd priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).